

VŘED NA TĚLE EMIGRACE

Motto: "Svatý Michaeli Archanděle, braň nás v boji proti zlobě a úkladům ďáblovým. . ."

- sg - V minulém čísle našeho časopisu uveřejnili jsme článek pod názvem: Nové socialistické spiknutí proti národu. Obdrželi jsme nyní další dokumenty a svědecké zápisy o činnosti t.zv.čs.Zahranického ústavu v exilu, a omlouváme se svým čtenářům za nepřiléhavý název našeho článku. Jeho správným názvem by bylo: rejdy KSČE /Komunistická Strana Čechoslováků v Exilu/. Uveřejňujeme nyní nové zprávy o činnosti ZÚ a upozorňujeme zainteresované činitele a spiklence, že jsme připraveni nastoupiti soudní důkaz pravdy v případě, že by spiklenci nám k tomu poskytli příležitost. Čekáme a těšíme se předem

x x x

Neokomunistická Tribuna věnovala opětovně svou milou pozornost našemu časopisu. Odhalili jsme totiž některé záhady tajné organizace, které pod názvem čs. Zahraniční ústav v exilu usiluje o uchopení moci v emigraci a ve vlasti po jejím osvobození. Poukázali jsme též na skutečnost, že ZÚ zakročil nedávno ve prospěch komunistů u příležitosti známého austrálského plebiscitu. Oficiální orgán ZÚ Tribuna se ani nepokusil vyvrátiti uvedené námi skutečnosti, a zmožil se pouze na lamentace, že prý osočujeme a útočíme, a dovolával se dokonce aj křesťanské lásky! To se Tribuně opravdu povedlo. Před časem se v jedné evropské zemi konal hrdelný proces proti zločinci, jenž zavraždil otce a matku. Tento vrah se dovolával milosrdenství soudců a poukazoval stále na to, že je přece sirotkem. Než páni soudruzi si musí jednou provždy uvědomiti, že křesťan nesmí milovati zlo, nýbrž naopak musí proti zlu bojovat. Křesťanství je nslučitelné s láskou ke zlu, a proto také bojujeme proti tajné zednářské a neokomunistické loži - ZÚ, Tribuně a jiným šířitelům zla.

x x x

Proč se ZÚ zahaluje do mlhy tajemnosti a záhad? Má k tomu asi důležité důvody. Již jsme psali dříve o tom, že činnost ZÚ nasvědčuje jeho spojitosti s komunisty. Bylo to ovšem pouhé podezření, i když oddůvodněné. Nyní však máme v rukou nové doklady, jež vrhají ostré světlo na politické i méně politické cíle Zahraničního ústavu.

Od konce r.1950 je spolupracovníkem ZÚ také Bohumil Laušman, jenž stále sídlí v Belehradě. Pan Laušman nelení a pilně jezdí do Paříže a do Rakouska na konferenci se zástupci ZÚ, při čemž "spojku" mu dělá soudruh Dr. Jaroslav Profous z Bruselu. Co je cílem těchto konferencí? Inu, vysoká politika. ZÚ totiž má získati západní velmoci, hlavně USA pro podporu Titovy koncepce upořádání Střední Evropy. Koncepce tato se vyznačuje přímo geniální jednoduchostí: USA má poskytnouti finanční a jinou pomoc komunistickým vládám v ČSR, Rumunsku, Maďarsku, Polsku a Bulharsku, s tím, že se tyto vlády odtrhnou od Moskvy a budou prováděti samostatnou nacionalkomunistickou politiku. A tak se prý dnešní studená válka mezi

Západem a Východem skončí k všeobecné spokojenosti: Tito a Gottwald budou ubíjeti své národy na vlastní pěst a bez pomoci Moskvy, a Amerika jim na to bude dávat dolary. To je titovská koncepce organizace Střední Evropy. Člen ZÚ soudruh J. Profous, pařížský šéf ZÚ "Malý" a londýnský pokladník ZÚ "Velký", všichni se dohodli na tom, že ZÚ musí uplatňovat onu geniální titovskolaušmanovskou koncepci. Jen tak mimochodem poznamenáváme, že "Malý" je pan Hubert Ripka, a že "Velký" je pan Smutný, jenž je také strážcem pokladu t.zv. Ústavu dra E. Beneše, který dojemnou náhodou vznikl právě v době, kdy byl B. Laušman po dlouhých bojích přijat do lůna ZÚ, což ovšem blahodárně zapůsobilo také na finanční zavláždění ZÚ a přiřazených podniků. Nedávno vykonal soudruh Profous důležitou cestu do Rakouska, kde se setkal se soudruhem Laušmanem, jenž m.j. má tam také "spoje" s komunisty za Železnou oponou, od nichž buď přijímá zprávy a pokyny, a nebo jim zprávy a pokyny dodává - je možné ovšem oboje. A na této rakouské konferenci vznikl světoborný plán, že si totiž soudruh Profous má zajeti na návštěvu do USA a získati tam pro titovskou koncepci americké dělnické odbory. A také si už tam soudruh Profous zajel. / Poznámka pisaře na blány; kdo mu asi tyto cesty platí? /

x x x

Je k tomu třeba nějakého komentáře? Čekáme nyní na seznamy členů ZÚ v různých zemích, jež máme obdržeti v brzké době a které pak uveřejníme, Emigranti budou bezpochyby nesnirně překvapeni, zejména však podrobnostmi ze zákulisí vzniku bývalé t.zv. Rady svobodného Československa, v níž většinu předsednictva tvořili emisaři ZÚ. Emigranti budou překvapeni také tím, že mezi členy ZÚ jsou také lidé, kteří si říkají křesťané a katolíci /jména katolických duchovních - členů a spolupracovníků ZÚ, oznámíme přímo římské Kurii. "Nelze porazit neviditelnou moc," tak stojí v důvěrném oběžníku ZÚ. Porazíme ji však, tím, že neviditelné učiníme viditelným. Neustaneme v boji, dokud neodstraníme tento vřed na těle naší emigrace.

A K T U A L I T Y A P O Z N Á M K Y

Zpráva Komitétu polit. uprchlíků z ČSR v Belgii /zasláno/

V r. 1949 byly v Belgii dvě organizace uprchlíků z ČSR: Komitét sociální pomoci /Pecháček - Profous/ a Česká Unie /Vobořil/. Tyto organizace r. 1950 zlikvidovaly či byly zlikvidovány, a valná hromada exulantů zvolila dne 5. července 1950 jednotný komitét s p. Josefem Mládkem, předsedou, Dr. M. Richtrem a M. B. Vobořilem, místopředsedy, S. Ghelfandem, generálním tajemníkem. Poslední valná hromada 16. září 1951 zvolila předsedou Dr. Richtra, S. Ghelfanda a Stan. Musila místopředsedy, M. B. Vobořila generálním tajemníkem a J. Peroutku pokladníkem.

Z téměř dvouletého funkčního údobí Komitétu dlužno uvést: péče o všechny exulanty v Belgii bez rozdílu politického a jiného přesvědčení. Záštitu, dobrozdání, intervence a informace u emigračních a politických úřadů, byly Komitétem činěny bez výjimky pro všechny potřebné. Komitét vykonal mnoho úspěšných demarší pro získání elizi-

bility IRO a podařilo se mu znovu nabýti elizibilitu v 32 případech denunziace učiněných bývalým Komitétem sociální pomoci. Byly vystavovány též dokumenty těm, kteří přišli do Belgie bez papírů. Dnešní Úřad vysokého komisaře UNO, jako i IRO dříve, je v ustavičné spolupráci s Komitétem. Rovněž belgický Komitét pro uprchlíky úzce spolupracuje s našim Komitétem. Od ustanovení valnou hronadou 1950 obstarává Komitét potravinové balíky od CARE mision pro Benelux. Po dnešní den obstaral Komitét 97 balíčků v úhrnné ceně asi 50.000 FrsB. Balíčky dostali všichni potřební, hlavně s rodinami, nemocní, přestárlí a nezaměstnaní.

V červnu 1951 se v Belgii ustavil Slovenský Komitét, jenž byl námi, osobně a písemně doporučen na IRO a belgickým úřadům. Zástupci Slovenského Komitétu nás nejdnou žádali o ochranu a péči pro Slováky.

R.1951 se v Belgii ustavila Federace býv.politických vězňů s předsedou Jar.Vaněčkem v čele, s ním spolupracujem. - Máme též styk s Intercomite Mondial, v němž jsou sdruženy různé exilové organizace v Belgii. - V emigračních otázkách navštěvovali jsme Americký generální konsulát v Antverpách a děkujeme American Found for Czechoslovak Refugees v Novém Yorku za Assurance, které laskavě vztaňuje pro naše krajany v Belgii. - Administrativa Komitétu, pošta, telefon, cesty a pod.jdou hrazeny výhradně z prostředku činovníků, kteří výdělečně pracují. - Velmi jsou nám nápomocni též Caritas Catolica a Armáda Spásy.

Z důvodů migračních a hlavně z důvodů úspěšné spolupráce, rozhodl se výbor setrvat jako exilová skupina s názvem Komitét polit. uprchlíků z CSR s prozatímním sídlem v Bruselu: Comité of political refugees from Czechoslovakia, 192, Rue Royal Bruxelles, s tímto programem: 1/ obnova demokracie ve vlasti, 2/ odproletarisování proletariátu na základě spravedlivé mzdy, plné zaměstnanosti, sociální spolupráce a sociální jistoty, 3/ odmítnutí košického programu, 4/ státoprávní postavení Slovenského národa, 5/ federalisovaná spojená Evropa, 6/ mezinárodní záruka lidských práv a svobod.

V emigrantském tisku bude oznámena centrála nového komitétu, jakož i jeho zástupci v různých státech. Předsednictvo Komitétu zve k spolupráci všechny, kdož souhlasí s uvedenými zásadami a - nemají náslo na hlavě.

Dr. M. Richter, předseda.

x xx

In memoriam. . .

Americké autority se konečně rozhodly skoncovat jakékoli úřední styky s t.zv.Radou pro Svobodné Československo a pochopitelně i s všelijakými jejími herésami, výbory odpadlíků a jinými zjevy emigrační psychopathologie. Již delší dobu si byly jisty tím, že z nich nikdy nebude nějaká vláda v zahraničí. Pomnívali se však, že z nich vymohou aspoň určitou programovou a propagační práci. A to ovšem byl omyl největší, dokonale stalinistický...

Ale co všelijakých vzpomínek na tuto obstarožnou milenku se člověku vynořuje... VŘezně, když se v Goetheschule zřizoval první tábor pro české uprchlíky a právě došla zpráva o Masarykově sebevraždě, stál na chodbě bývalý socialistický poslanec a strkal rozpačitému spoluemigrantu do ruky koště se slovy: "Jen to zameňte, jak vám říkám, a vůbec si zvykněte dívat se na mne jako na budoucího ministra vnitra".

Ano, to byl ten duch, s kterým se šlo do emigrace. Hurá pro bílé koně, na kterých se vrátíme zpět, zasypání květy, jak se sluší osudným bořitelům, až ulice zaplanou prapory, ženy budou navat šátky, muži budou slzet, reportéři u mikrofónů budou mít všechny tituly napsané na papírku, a vůbec nastane ten historický okamžik... V takovém duchu se řobila i nebožka Řada. Zažili jsme to v lidové straně právě tak, jako to zažili jiní straníci ve svých vlastních skupinách. V naději, že alespoň po tolika zkušenostech a v bolestném vyhnanství se strana vnitřně obrodí, podporoval jsem demokraticky a dokonce jednomyslně zvolenou trojici zástupců do Řady - Procházka, Benda, Rozehnal. Ale běda klanným nadějím. Hned se přihrnuli Klimci, Ducháčci a Bunžové. Vždyť šlo o ministerská křesla. Jeden můj přítel měl kdysi krocaní farmu, a třeba, věřte mi, nechci vyprávět leždy o tom, že se snad krocani postavili do fronty, když se jim sypalo zrní, mohu aspoň bez přehánění tvrdit, že se vůči sobě navzájem chovali slušněji, než tyto rádobý budoucí ministři. Nakonec i Procházka opustil Bendu a Rozehnal, jen aby si udržel své budoucí křeslo. "Mne, pánové, odtud nikdo nedostane", byla jeho poslední slova a s nimi na rtech všem skončil, poněvadž se zřítíla celá chatrč a pohřbila i ta křesla. Requiescat in pace ! - B.Ch.

x x x

" Cesta do Vatikánu nevede přes Moskvu" - Těmito slovy byla odmítnuta žádost pana Huberta Ripky - Malého o přijetí Sv. Otcem Píem XI

x x x

" Soukromé podnikání? To už je něco dávno pryč. Ať si nikdo nemyslí že bude lidem v ČSR vyhledávat něco o soukromých podnikáních. Vyne-sou ho za bránu a bude po řeči." /Tribuna, srpen, 1950/

x x x

" Tito - to je už na první pohled něco jiného než ti čs. komunisté, kteří dnes u nás vládou. On se vrátil z války s tváří začouzenou střelným prachem, a oni s prsty začerněnými inkoustem."

/Člen ZÚ Ferdinand Peroutka v KFE./

x x x x x x x

ROZPRAVY, list pro křesťanskou demokracii, Ročník III., číslo 3, březen 1952. Řídí a vydává S. Ghelfand, pod záštitou křesťansko - demokratického hnutí v Belgii. Všechnu korespondenci řiďte na adr. S. Ghelfand, 49, rue Frichaut, Bruxelles, Belgique.
